

Sinde blot set en Antydning af Alkoholisme hos ham og har heller ikke hørt noget derom før i det sidste Aar af hans Ophold i Saksjøbing, da det ganske vist rygtevis kom mig for Øre, at han ved et Par Lejligheder skulde have vist sig i beruset Tilstand, men noget nærmere derom kunde jeg ikke faa at vide, for Fortællingerne have været meget forskellige, eftersom det var Venner eller Fjender, der berettede derom. Jeg personlig har ikke lagt megen Vægt derpaa, da jeg af egen Erfaring kender, hvorledes Rygter kunne opstaa og udredes om forskellige Borgere i Saksjøbing. Atter i 1909 den 10. Marts ved det almindelige Valg genvalgte han som Nr. 1 paa sit Partis Liste. Det tyder heller ikke paa, at der den Gang var noget bekendt om hans Drikfældighed — jeg skal gøre opmærksom paa, at det var i 1910, at han blev forflyttet derfra.

Langhoffs Stilling i Saksjøbing var af forskellige Grunde ganske overordentlig vanskelig. Han laa ikke alene i permanent Krig med Inspektøren for Anstalten, med Direktionen, den meget indflydelsesrige og mægtige Lensbaron Rosenørn-Lehn, men ogsaa paa andre Omraader havde han meget uheldige Forhold at virke under. Forholdene paa Saksjøbing Sygehus vare alt andet end heldige. Der foregik her særdeles mærkelige Ting, saaledes har Dr. Langhoff blandt andet beklaget sig i en Indberetning af 22. Marts 1907 til Byraadet over, at Fattigudvalgets Formand, Kammerraad Trübschenck, indfandt sig paa Saksjøbing Sygehus og beordrede en 12aarig, tuberkuløs Pige Kirstine Olsen, der henlaa paa Sygehuset, til at staa op og gaa med til Distriktslægen, skønt Barnet, der havde Hoste, laa med varme Omslag paa Brystet. Sygehusbestyrerinden protesterede mod, at Barnet blev taget op af Sengen, og telefonerede til Sygehuslægen, Dr. Halvorsen, om, hvad der var at gøre, men fik Besked om at parere Ordre. Distriktslægen udtalte sin Forundring over, at Fattigudvalgets Formand ikke hellere havde sendt Bud efter ham, saa at han kunde gaa til Sygehuset og se paa Barnet i Stedet for at trække det ud i Kulde og Blæst med varme Omslag paa Brystet, og han indberettede derefter Sagen til Byraadet. Og denne Sag førte kort efter til, at Trübschenck tog sin Afsked som Kæmner. Men indenfor visse Dele af Borgerskabet blev Hr. Langhoff for denne Sag lagt meget for Had.

Endvidere skabte Hr. Langhoff sig en Del Fjender ved at fraraade, at man understøttede to hemmelige Foreninger i Byen,

den ene hed „Logen Prins Otto“, den anden „Logen Saksjøbings Fremtid“. Da han ifølge Byraadsreferatet udtalte, at man ikke vidste, hvad disse Penge brugtes til, og hvad disse Foreninger arbejdede for, idet han bemærkede, at de ganske vist skrev, at de arbejdede for Afholdssagen, men at man ogsaa havde set, at den ene Forening arbejdede som kommunal Vælgerforening, blev han fra nogle Afholdsfolks Side i den Anledning Genstand for et meget voldsomt og heftigt Angreb i et Afholdsblad, ligesom det vakte megen Forbitrelse, at han under en Koppepidemi i Oktober 1908 fik Sundhedskommissionen til at tage Goodtemplarordenens Bygning til Koppelazaret. Over Dr. Halvorsen, der paa dette Tidspunkt var Sygehuslæge, fremkom der ret stærke Klager — baade over Sygehusets Forhold og over Dr. Halvorsens mangelfulde Ledelse af dette. Der klagedes i de lokale Blade over, at der ikke paa Sygehuset herskede den Properhed, som burde være til Stede, og at f. Eks. en Tuberkelpatients Linned i Maaneder igennem bragtes udenfor Sygehuset for at vaskes af vedkommendes Søster, idet Sygehusets Bestyrerinde fordrøede, at Patienterne selv skulde sørge for Vask af deres Linned. Og da vedkommende Patients Søster, som havde Hjem og Børn, var bange for, at der herved skulde bringes Smittefare til Huset, endte det med, at hun nægtede at foretage Vasken, og Resultatet deraf var, at den syge i 3 Uger laa med den samme Uldtrøje. Lignende Klager fremkom atter senere i den lokale Presse. I 1908 klagedes der over, at en 57-aarig gammel Arbejderske, Karen Clausen, maatte ligge alene i en Stue med et Lig en hel Nat. Da Langhoff saa blev Medlem af Byraadets Sygehusudvalg, indgav Dr. Halvorsen sin Begæring om Afsked, hvilken ogsaa toges til Følge, og Distriktslæge Langhoff blev den 1. Oktober 1908 ansat som Sygehuslæge, hvilket tillige førte til, at den daværende Sygeplejerske tog sin Afsked.

Naar Langhoff altsaa i Oktober 1908 kunde ansættes som Sygehuslæge af Byraadet, hvis Flertal var Højremænd, drister jeg mig til at paastaa, at der paa det Tidspunkt neppe var Tale om Langhoffs Drikfældighed eller Alkoholisme. Saavel Dr. Langhoff som Sundhedsstyrelsens Formand fandt Sygehuset i en ganske overordentlig slet Tilstand. En ny Sygeplejerske, som blev ansat paa Sygehuset, viste sig mindre heldig, hvorfor Forholdene ogsaa her gjordes noget vanskelige for Dr. Langhoff. Men det blev dog først rigtig galt, da Inspektør Nielsen som Byraadsmedlem blev Sygehus-